

Wniosek o wydanie orzeczenia prejudycjalnego złożony postanowieniem Korsholms tingsrätt z dnia 18 lutego 2005 r., w sprawie Teemu Hakala przeciwko Oy L Simons Transport Ab

(Sprawa C-93/05)

(2005/C 143/21)

(Język postępowania: szwedzki)

W dniu 22 lutego 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Korsholms tingsrätt (Finlandia) z dnia 18 lutego 2005 r., w sprawie Teemu Hakala przeciwko Oy L Simons Transport Ab.

Korsholms tingsrätt zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy system wynagrodzeń oparty na przebytej odległości jest sprzeczny z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 3820/85⁽¹⁾, a w szczególności z jego art. 10?

⁽¹⁾ Rozporządzenie z dnia 20 grudnia 1985 r. w sprawie harmonizacji niektórych przepisów socjalnych odnoszących się do transportu drogowego (Dz.U. 1985 L 370, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 4 marca 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-112/05)

(2005/C 143/22)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 4 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich reprezentowanej przez F. Benyona i G. Brauna, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Republice Federalnej Niemiec.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że § 2 ust. 1, § 4 ust. 1 i § 4 ust. 3 VW-Gesetz powodują naruszenie art. 56 i 43 WE;
2. obciążenie Republiki Federalnej Niemiec kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Odmienne aniżeli Aktiengesetz (niemiecka ustawa o spółkach akcyjnych), Gesetz über die Überführung der Anteilsrechte an der Volkswagen Gesellschaft mit beschränkter Haftung in private Hand (niemiecka ustawa w sprawie prywatyzacji udziałów w Volkswagenwerk GmbH, zwana dalej „VW-Gesetz”) ogranicza prawo głosu każdego akcjonariusza do maksymalnie 20 % kapitału zakładowego. Republika Federalna Niemiec oraz Land Niedersachsen powołują po dwóch członków rady nadzorczej VW-AG, tak długo jak należą do nich akcje tej spółki. Uchwały walnego zgromadzenia VW-AG, dla których podjęcia w myśl Aktiengesetz wymagana jest większość 75 % kapitału zakładowego reprezentowanego przy podjęciu uchwały, wymagają większości ponad 80 % reprezentowanego [przy podjęciu uchwały] kapitału zakładowego.

Przepisy te stanowią zdaniem Komisji naruszenie swobody przepływu kapitału uregulowanej w art. 56 WE i swobody przedsiębiorczości uregulowanej w art. 43 WE.

W załączniku do dyrektywy 88/361/EWG do form przepływu kapitału zaliczono nie tylko lokatę inwestycyjną w akcje lub papiery wartościowe, lecz również udział w przedsiębiorstwach lub ich całkowite przejęcie.

Jak wywodzi Komisja, w myśl wcześniejszych konstatacji Trybunału zakres ochrony swobody przepływu kapitału obejmuje wszystkie uregulowania, które mogłyby powstrzymać inwestorów z innych Państw Członkowskich od inwestowania w tę spółkę, udziału w jej zarządzie i kontroli nad nią. Zakaz zawarty w art. 56 WE zmierza zdaniem Komisji nie tylko do zapobieżenia dyskryminacji zagranicznych uczestników rynku względem krajowych, lecz obejmuje każdy środek, który utrudnia wykonywanie swobody przepływu kapitału w jakikolwiek sposób. W świetle ustaleń Trybunału związanych z zakazem ograniczeń uregulowanym w art. 56 WE, przewidziane w VW-Gesetz najsilniejsze prawo głosu zarządzane przez państwo stanowi pośrednie ograniczenie nabycia a zatem naruszenie swobody przepływu kapitału.

Udział Land Niedersachsen w akcjach [spółki] wynosi na walnym zgromadzeniu, na którym kapitał uprawniony do głosu nie jest zwykle w pełni reprezentowany, tych 20 % głosów, które są konieczne dla zablokowania uchwał, wymagających większości ponad 80 % reprezentowanego kapitału. Ten przepis VW-Gesetz stanowi zdaniem Komisji przeszkodę poprzez wykonywanie władztwa państwowego, ponieważ umożliwia on Landowi zapobieżenie zmianom status quo, których sobie nie życzy, jeżeli wymagają one formy uchwały, dla której przyjęcia na podstawie Aktiengesetz konieczne jest wyższe kworum.

Uregulowane w VW-Gesetz prawo Republiki Federalnej Niemiec i Land Niedersachsen do powołania członków rady nadzorczej niezależne od liczby posiadanych akcji ogranicza zdaniem Komisji prawo innych akcjonariuszy do stosownej reprezentacji w radzie nadzorczej spółki. I ponieważ — jak wielokrotnie stwierdził również Trybunał — uregulowanie, które ogranicza uzyskanie udziału lub w jakikolwiek inny sposób ogranicza możliwość rzeczywistego udziału w zarządzie spółką lub w kontroli nad nią stanowi ograniczenie swobodnego przepływu kapitału, to w przypadku tego uregulowania ustawowego chodzi zdaniem Komisji o sprzeczne z prawem wspólnotowym ograniczenie swobodnego przepływu kapitału.

Ograniczenie swobodnego przepływu kapitału jest usprawiedliwione jedynie przez względy wskazane w art. 58 WE lub przez tak zwane nadrzędne względy interesu ogólnego. W myśl ustalonych przez Trybunał kryteriów tego rodzaju środki [leżące] w ogólnym interesie nie mogą być dyskryminujące, muszą być obiektywnie konieczne i proporcjonalne względem celu, do którego realizacji dążą. Względy te muszą odnosić się w szczególności do wszystkich osób fizycznych i prawnych prowadzących działalność na terytorium państwa przyjmującego. Ogólne interesy finansowe, które wykraczają poza określone w art. 58 WE względy związane z prawem podatkowymi, jak również inne cele ekonomiczne Państwa Członkowskiego nie mogą, zdaniem Komisji powołującej się na utrwalone orzecznictwo Trybunału, usprawiedliwić żadnej przeszkody, która jest zabroniona na mocy Traktatu WE. Biorąc pod uwagę kryteria art. 56 WE i relewantnego orzecznictwa, zdaniem Komisji, w przypadku wskazanych przepisów VW-Gesetz chodzi o pośrednie ograniczenie nabycia, dla którego nie istnieje żadne usprawiedliwienie w prawie wspólnotowym.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Hamburg z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie Heinrich Schulze GmbH & Co.KG i.L. reprezentowanej przez likwidatora Ravensberger Honig GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Sprawa C-120/05)

(2005/C 143/23)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 15 marca 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Finanzgericht Hamburg z dnia 2 marca 2005 r. w sprawie Heinrich Schulze GmbH & Co.KG i.L. reprezentowanej przez likwidatora Ravensberger Honig GmbH przeciwko Hauptzollamt Hamburg-Jonas.

Finanzgericht Hamburg zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytania:

Czy można odstąpić od dowodu z dokumentu przewidzianego w art. 7 ust. 1 akapit trzeci rozporządzenia nr 1222/94⁽¹⁾ i zezwolić eksporterowi na wykazanie produktów faktycznie wykorzystanych do produkcji wywożonych towarów poprzez inne środki dowodowe, gdy z powodu siły wyższej eksporter nie może (już) dostarczyć dokumentów dotyczących produkcji?

Czy uwzględnienie siły wyższej prowadzi również do obniżenia kryterium dowodu w tym znaczeniu, że eksporter musi wyłącznie uwiarygodnić lub uprawdopodobnić produkty faktycznie wykorzystane do produkcji wywożonych towarów?

⁽¹⁾ Dz.U. L 136, str. 5.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie T-334/03 Deutsche Post Euro Express GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione przez Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) w dniu 15 marca 2005 r. (faks z dnia 11 marca 2005 r.)

(Sprawa C-121/05 P)

(2005/C 143/24)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 15 marca 2005 r. (faks z dnia 11 marca 2005 r.) do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM) od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (trzecia izba) z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie T-334/03 Deutsche Post Euro Express GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM). Pełnomocnikami wnoszącego odwołanie są A. von Mühlendahl, wiceprezes OHIM, i G. Schneider, Wydział ds. postępowania sądowego w przedmiocie własności intelektualnej.

Wnoszący odwołanie zwraca się do Trybunału o:

1. uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (trzecia izba) z dnia 12 stycznia 2005 r. w sprawie T-334/03⁽¹⁾ oraz oddalenie skargi;
2. przekazanie sprawy Sądowi Pierwszej Instancji do ponownego rozpoznania.